ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γράφει ο **Αντώνης Νταλακογεώργος***



Σήμερα φέρνουμε στην δημοσιότητα μια άκρως σημαντική αποκάλυψη που αφορά την εφοπλιστική και κυβερνητική παρέμβαση για την διαδοχή του χουντοθρεμμένου και διορισμένου από την δικτατορία Γ.Γ της ΠΝΟ (Κατσαρού) τους πρώτους μήνες μετά την κατάρρευση της χούντας.

Η ωμότητα και η ξετσιπωσιά με την οποία μιλούν εφοπλιστές και ανώτατα κυβερνητικά στελέχη (Ν.Δ) για την διάδοχη κατάσταση στην ΠΝΟ, παραπέμπει ευθέως στο ότι και οι δύο πλευρές θεωρούσαν την ΠΝΟ δικό τους παραμάγαζο στο οποίο όχι μόνο είχαν λόγο αλλά θεωρούσαν αυτονόητο να επιβάλουν τον αντικαταστάτη του έτσι ώστε να δώσουν ένα μήνυμα ότι και το υποταγμένο συνδικαλιστικό τους τμήμα εκσυγχρονίζεται με πρόσωπο το οποίο να μην παραπέμπει στην άσκηση των συνδικαλιστικών του καθηκόντων κατά την περίοδο της δικτατορίας….

Στην ηγεσία της ΕΕΕ την περίοδο της δικτατορίας ήταν ο μεγαλοεφοπλιστής Ανδρεάδης, γνωστός τόσο για τις αγαστές σχέσεις με το καθεστώς όσο και για πληθώρα σκανδάλων με τα οποία ο ίδιος ωφελήθηκε στην επιχειρηματική του δραστηριότητα.

Στις τάξεις του εφοπλιστικού κατεστημένου υπήρξαν δύο γραμμές, αυτή της ηγεσίας Ανδρεάδης – Νταϊφάς – Χανδρής κ.α οι οποίοι ήθελαν την επανεκλογή – νομιμοποίηση του Κατσαρού εκ νέου στην καρέκλα του Γ.Γ της ΠΝΟ και μια άλλη ομάδα στην οποία έπαιζε σημαντικό ρόλο ο Κώστας Καρράς ο οποίος είχε κάνει την μετεγκατάσταση της έδρας της εταιρείας του στο Λονδίνο και αυτοπαρουσιαζόταν με αντιχουντικές περγαμηνές για αυτή του την πρωτοβουλία η οποία δεν αφορούσε μόνο την ΠΝΟ αλλά και την “αποκατάσταση” του προφίλ της ΕΕΕ η οποία ως γνωστόν είχε συνεργαστεί στενά με την φασιστική δικτατορία των συνταγματαρχών….

Στο κυβερνητικό επιτελείο γίνονταν πυρετώδεις διαβουλεύσεις με πρωταγωνιστές τα δύο εφοπλιστικά μπλόκ όπου το καθένα ήθελε την συγκατάθεση της κυβέρνησης για να επιβάλει τον εκλεκτό του στην ΠΝΟ....

Σημαντικό ρόλο στην υπόθεση διαδραμάτισαν τότε ο στενός συνεργάτης του Κωνσταντίνου Καραμανλή Τάκης Λαμπρίας (Υφυπουργός παρά τω Πρωθυπουργό) και ο τότε Υπουργός Εργασίας Κωνσταντίνος Λάσκαρης ο οποίος ήταν και ο εμπνευστής του αντιδραστικού νόμου 330/76 για το συνδικαλιστικό κίνημα και ο οποίος με αφορμή τον νόμο δήλωνε ότι θα καταργήσει την πάλη των τάξεων....

Ο Λαμπρίας κάλεσε τον Κ. Καρρά στο γραφείο του με τον οποίο είχε στενές σχέσεις, και μέσω αυτού με τον Καραμανλή και τον ενημέρωσε ότι οι εφοπλιστές (επίσημη ηγεσία ΕΕΕ) ζητούν μετ' επιτάσεως να εκλεγεί Γ.Γ στην ΠΝΟ ο Κατσαρός.

Τότε ο Καρράς που ήθελε να εμφανίσει ένα "δημοκρατικό προσωπείο" στην ΠΝΟ το οποίο θα ταίριαζε με την μεταπολιτευτική "δημοκρατική" περίοδο αντέδρασε λέγοντας: "Τάκη μου αυτό δεν στέκεται με τί-πο-τα! Αυτός πρέπει να φύγει και καλός να ήταν... Οφείλει να φύγει διότι τον τοποθέτησε η χούντα. Πρέπει να βρούμε κάποιον που να έχει εκλεγεί στο σωματείο του πριν το 1967".

Οι δαιμόνιοι "δημοκρατικοί" εφοπλιστές που ήθελαν να διατηρήσουν διακαώς τον έλεγχο στην ΠΝΟ και στο ναυτεργατικό συνδικαλιστικό κίνημα ανακάλυψαν ότι υπήρχε ένας. Αυτός ήταν ο Μανώλης Σαΐτης στο σωματείο των Ασυρματιστών το οποίο ήταν ένα από τα 14 που συναποτελούσαν τότε την δύναμη της Ομοσπονδίας.

Έχει όμως ενδιαφέρον το σκεπτικό πάνω στο οποίο οικοδόμησε την άποψη η αυτοαποκαλούμενη "δημοκρατική" αντιπολιτευτική εφοπλιστική ομάδα για να επιβάλει τον Μ. Σαΐτη.

"Δεν πρέπει να χάσουμε το παιχνίδι – ομολογεί ο Κ. Καρράς – διότι αλλιώς θα κυριαρχήσει το ΚΚΕ και η κατάσταση δεν θα συμμαζεύεται"!!!

Πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Καρράς κόβει και ράβει την αλήθεια στα δικά του μέτρα. Η αλήθεια είναι ότι ο Σαΐτης ήταν πράγματι Πρόεδρος των Ασυρματιστών πριν την χούντα αλλά παρέμεινε στην θέση αυτή καθ' όλη την διάρκεια της δικτατορίας, την πολιτική της οποίας υπηρέτησε....

Στην συνέχεια των διαβουλεύσεων μεταξύ κυβέρνησης – εφοπλιστών ο Λάσκαρης σε

ξεχωριστές συναντήσεις συνομιλεί με τα δύο μπλοκ και στο τέλος καλεί ξεχωριστά τον Καρρά και του ανακοινώνει ότι υιοθετήθηκε και θα υλοποιηθεί η δική του γραμμή – πρόταση για τον Μ. Σαΐτη.

Περιχαρής ο Κ. Καρράς αναπολεί εκείνες τις στιγμές και αναφέρει σχετικά. "Ήταν η πρώτη φορά στην ζωή μου που βρέθηκα να έχω τέτοια επιρροή σε μια σημαντική πολιτική – κυβερνητική απόφαση" και με την οποία συμπληρώνουμε εμείς επιχειρήθηκε πίσω από τις πλάτες των Ναυτεργατών ένα μασκαριλίκι περί αποχουντοποίησης του ναυτεργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και ταυτόχρονα με τον νόμο που θεσπίστηκε από τον Υπουργό Εργασίας έμεινε ανέπαφο το αντιδραστικό – αντιδημοκρατικό θεσμικό και νομοθετικό πλαίσιο μέσα από το οποίο το εφοπλιστικό κεφάλαιο διατήρησε όλα αυτά τα χρόνια την κηδεμονία στην ΠΝΟ και στην στρατηγική της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του.

Βέβαια δεν μάθαμε ποτέ ποιά ήταν τα ανταλλάγματα για την πειθάρχηση του μπλοκ των συνδικαλιστικών τους δυνάμεων που στήριξαν την εκλογή του Μ. Σαΐτη.

Για το προσκήνιο και το παρασκήνιο της εκλογής του Γ. Χαλά στην ΠΝΟ θα μιλήσουμε επίσης αποκαλυπτικά σε άλλο σημείωμά μας…

Όμως έχει ξεχωριστή σημασία με αφορμή τις αποκαλύψεις που περιέχονται στο σημερινό μας κείμενο και οι οποίες προέρχονται από τις "προφορικές μαρτυρίες του αρχείου Βολοβίνη" να τις συνδέσουμε με τις τρέχουσες εξελίξεις για την αλλαγή φρουράς στην ΠΝΟ και την δρομολόγηση των σχετικών εξελίξεων οι οποίες αποτελούν συνέχεια των εφοπλιστικών – κυβερνητικών παρεμβάσεων στα εσωτερικά της ΠΝΟ και του ναυτεργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και δείχνουν σαν να μη άλλαξε τίποτα αναφορικά με την στρατηγική του εφοπλισμού που θέλουν να έχουν τον απόλυτο έλεγχο στην ΠΝΟ θεωρώντας και σήμερα ότι είναι υπόθεση δική τους η παραπέρα πορεία με την οποία πρέπει να πορευτεί αυτή για την εξυπηρέτηση των δικών τους στρατηγικών και επιχειρηματικών συμφερόντων.

Στην κατεύθυνση να υλοποιηθεί ο στόχος για τον εκδημοκρατισμό του ναυτεργατικού συνδικαλιστικού κινήματος η ΠΕΝΕΝ μετά το 1982 έδωσε μεγάλες μάχες, πήρε δεκάδες πρωτοβουλίες, ανέδειξε το πρόβλημα σε πανελλαδική έκταση, ήρθε σε μετωπική σύγκρουση με όλες τις κυβερνήσεις και το εφοπλιστικό κατεστημένο, ενώ παρόμοια έδρασε με αντίστοιχες θέσεις και την περίοδο 2012-2014 (αξιωματική αντιπολίτευση ΣΥΡΙΖΑ), έφερε πολλές φορές το πρόβλημα στο προσκήνιο και κάτω από την πίεση των Ναυτεργατών ο τότε ΣΥΡΙΖΑ ενέταξε στο πρόγραμμά του την αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου και του

εκσυγχρονισμού του.

Όπως είναι γνωστό ο συνδικαλιστικός νόμος 1264/82 (Υπουργός Εργασίας Απ. Κακλαμάνης) εξαίρεσε το ναυτεργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, με τον τρόπο αυτό η πίεση και η δύναμη της επιβολής του εφοπλιστικού κατεστημένου επαναβεβαιώθηκε πανηγυρικά και στην "δημοκρατική – προοδευτική – σοσιαλιστική" κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ Ανδρέα Παπανδρέου!!!

Με δεδομένο τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ περί εκσυγχρονισμού του ναυτεργατικού συνδικαλιστικού κινήματος η ΠΕΝΕΝ στην διάρκεια των 4,5 χρόνων που είχε την ευθύνη της διακυβέρνησης ο ΣΥΡΙΖΑ, έθεσε μετ' επιτάσεως το πρόβλημα διαδοχικά στους αρμόδιους Υπουργούς Ναυτιλίας Θ. Δρίτσα – Π. Κουρουμπλή και Φ. Κουβέλη.

Παρακάμπτουμε επιγραμματικά την διαδοχική διακυβέρνηση της χώρας από ΠΑΣΟΚ – Ν.Δ ή και μαζί με δεδομένες τις θέσεις τους στα πλαίσια της αστικής διαχείρισης και την δεσπόζουσα θέση που έχουν αυτές στην Ναυτιλία στην οποία πορεύονται αταλάντευτα στην κατεύθυνση της εφοπλιστικής επιχειρηματικότητας.

Το θέμα αυτό το θεωρούμε βαθύτατα πολιτικό πριν από όλα, αφορά την δημοκρατία στα συνδικάτα και κατ' επέκταση το ίδιο το ναυτικό επάγγελμα που οι όροι λειτουργίας του πρέπει να κατοχυρώνουν τουλάχιστον αυτό που έχει θεσμοθετηθεί από το 1982 όπως είναι η απλή αναλογική στην εκλογή των διοικήσεων, η κατάργηση οποιουδήποτε περιορισμού στην γνήσια καταγραφή της εκλογικής βούλησης των Ναυτεργατών στα σωματεία, την κατοχύρωση της συλλογικής δομής στην ΠΝΟ και της εκλογής διοίκησης σε αυτή και πλήθος ακόμη ρυθμίσεων που θα επιτρέπουν το ανώτερο συνδικαλιστικό όργανο των Ναυτεργατών να διαδραματίζει έναν ουσιαστικό ρόλο στις δίκαιες διεκδικήσεις του κλάδου και ευρύτερα στα ναυτεργατικά δικαιώματα και ταυτόχρονα να απαγκιστρωθεί επιτέλους από την εξάρτηση, τον έλεγχο και την κηδεμονία του εφοπλιστικού κεφαλαίου.

Ας δούμε τώρα όσο πιο επιγραμματικά γίνεται πώς αντιμετώπισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και οι συγκεκριμένοι Υπουργοί αυτό το πολύ σημαντικό πρόβλημα.

Για την ιστορία σημειώνουμε ότι στις προγραμματικές δηλώσεις στην Βουλή τον Φλεβάρη του 2015 στην σχετική ομιλία Δρίτσα υπάρχει σαφής αναφορά περί εκσυγχρονισμού του νομοθετικού πλαισίου για το ναυτεργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Τον Δρίτσα η ΠΕΝΕΝ τον συνάντησε επίσημα για το θέμα αυτό τουλάχιστον 5 φορές παίρνοντας απάντηση ότι ο ίδιος και η κυβέρνηση θα προχωρήσει στην προεκλογική και

προγραμματική δέσμευση, η οποία όμως ουδέποτε υλοποιήθηκε και που ο ίδιος ποτέ δεν έδωσε δημόσια απάντηση για τον λόγο που αυτό δεν προχώρησε……

Σημειώνουμε ότι ο Θ. Δρίτσας είχε την μεγαλύτερη χρονικά θητεία από τους Συριζαίους που διορίστηκαν στο Υπουργείο Ε.Ν

Στην συνέχεια και για τον ίδιο λόγο είχαμε δύο ανάλογες συναντήσεις με τον Π. Κουρουμπλή ο οποίος διαβεβαίωνε ότι έχει την πολιτική βούληση να προχωρήσει στην σχετική ρύθμιση…. αφού όπως είπε πάρει και το ΟΚ του Πρωθυπουργού.

Μάλιστα ζήτησε από την ΠΕΝΕΝ να υποβληθεί σχετική ερώτηση στην Βουλή από Βουλευτή προκειμένου να του δοθεί η δυνατότητα να κάνει την εξαγγελία….

Η ερώτηση Βουλευτή έγινε στο πλαίσιο της συζήτησης του παραπάνω νομοσχεδίου και η απάντηση ήταν: το θέμα είναι σοβαρό και συμφωνούμε με την ανάγκη εκσυγχρονισμού του ναυτεργατικού συνδικαλιστικού κινήματος όμως αυτό δεν αφορά την κυβέρνηση αλλά τους συνδικαλιστές της ΠΝΟ – Σωματείων που πρέπει να συμφωνήσουν μεταξύ τους….

Ο επόμενος Υπουργός Ε.Ν Φ. Κουβέλης στον οποίο επίσης θέσαμε υπόψη το σχετικό ναυτεργατικό αίτημα, μας δήλωσε ότι γνωρίζει άριστα το πρόβλημα, ξέρει ότι υπάρχει παρέμβαση διαχρονικά από τους εφοπλιστές και με την σειρά του και ο ίδιος διαβεβαίωνε ότι είναι αναγκαίο να προχωρήσει ο δημοκρατικός εκσυγχρονισμός στο ναυτεργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και για τον λόγο αυτό ζήτησε 20 μέρες χρόνο προκειμένου να προετοιμαστεί ο ίδιος και οι υπηρεσίες για την προώθηση του θέματος….

Περί το τέλος της κυβερνητικής θητείας του ΣΥΡΙΖΑ, σε επαφή που είχαμε στην Βουλή με αφορμή την συζήτηση για την ιδιωτικοποίηση των 10 μεγαλύτερων λιμανιών, δύο από τα πολιτικά στελέχη του ΥΕΝ μας δήλωσαν περί εφοπλιστικών παρεμβάσεων και ότι ο Χαλάς και η παρέα του στην ΠΝΟ τους απειλούσαν ότι εάν φέρουν τέτοιο νομοσχέδιο θα προχωρήσουν σε γενική απεργία διαρκείας σε όλα τα πλοία….

Ποιός είπε ότι η “αριστερά” του συμβιβασμού , της υποταγής, της διεύρυνσης της εξάρτησης με τις ΗΠΑ – ΝΑΤΟ – Ε.Ε και με το κεφάλαιο, της λείπει το ψέμα, η υποκρισία και ο φαρισαϊσμός, είτε ότι οι δυνάμεις αυτές έχουν ξεκόψει με την πολιτικάντικη αστική κουλτούρα;

Το περίφημο “αριστερό” εγχείρημα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και το αποτύπωμα που άφησε στην Ναυτιλία, είναι η απόλυτη υποταγή στα μεγάλα αφεντικά του εφοπλιστικού λόμπι, η

απόλυτη προσήλωση στην στρατηγική και τα συμφέροντά τους, αυτή της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας που περνάει μέσα και από την κηδεμονία και τον έλεγχο της ΠΝΟ και της μεγάλης πλειοψηφίας των ναυτεργατικών συνδικάτων.

Τρανή απόδειξη και επιβεβαίωση αυτής της εκτίμησης μεταξύ των άλλων αποτελεί και ένα γεγονός που **έλαβε χώρα στην πρώτη συνάντηση Δρίτσα – ΕΕΕ στην οποία ο πολυπράγμων Θ. Βενιάμης, που έχει λόγο επί παντός επιστητού, ξεκαθάρισε ότι η ΠΝΟ είναι σαν το καράβι και επικεφαλής θα πρέπει να είναι οπωσδήποτε Καπετάνιος και όχι Ναύτης για να μην οδηγήσει το πλοίο σε καμιά φουρτουνιασμένη θάλασσα, με απρόβλεπτες συνέπειες, λέμε εμείς, για τα επιχειρηματικά συμφέροντα των εφοπλιστών.**

Το συμπέρασμα είναι ένα και είναι απόλυτα σαφές, δεν επιδέχεται την παραμικρή αμφιβολία, το εφοπλιστικό κατεστημένο θεωρούσε διαχρονικά αλλά και σήμερα την ΠΝΟ δικό του βιλαέτι όπου ασκούσε και εξακολουθεί να ασκεί ασφυκτικό έλεγχο.

Τα τυχοδιωκτικά τους σχέδια πάνε πακέτο με την υποταγή του κορυφαίου οργάνου των Ναυτεργατών το οποίο έχουν στην υπηρεσία τους για να εφαρμόζουν την πολιτική τους και βεβαίως τα ανδρείκελα του πολιτικού αστικού συστήματος με την σειρά τους βάζουν πλάτη, μαζί βεβαίως με τις δυνάμεις τους στο συνδικαλιστικό κίνημα, για να υλοποιείται απαρέγκλιτα η πολιτική της επιχειρηματικής τους ασυδοσίας και της συντριβής των Ναυτεργατικών δικαιωμάτων.

Τέλος αποδεικνύεται η ταξική ορθότητα τόσο των εκτιμήσεων όσο και των αποφάσεων της ΠΕΝΕΝ που **από την πρώτη στιγμή πήρε σαφείς αποστάσεις από τα δύο συνδικαλιστικά μπλοκ που διεκδικούν τον έλεγχο της ΠΝΟ τονίζοντας ότι ανήκουν στην ίδια όχθη, μοιράζονται τα ίδια οράματα, αυτά της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των εφοπλιστών.**

Για άλλη μια φορά βρισκόμαστε σε πλήρη αντίθεση με τις δυνάμεις του κομματικού συνδικαλισμού που με ανόητα, αστήριχτα “επιχειρήματα” που είναι προφάσεις εν αμαρτίαις **συντάχθηκαν με τον πλέον χρεοκοπημένο συνδικαλιστή του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού Γ. Χαλά….**

Οι Ναυτεργάτες οφείλουν και θα βγάλουν τα δικά τους συμπεράσματα τόσο από την πρόσφατη πείρα των αγώνων και τον ρόλο του καθενός σε αυτούς όσο και από τα ιστορικά διδάγματα και την θέση του ταξικού ναυτεργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Ο Αντώνης Νταλακογεώργος είναι Πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ